

Infojobs

«On són, defensant la seva idea d'Espanya? On són, defensant la Barcelona cocapital? On sou, federalistes? On us amagueu?»

Crisi ben resolta al MACBA amb dos cessaments, una dimissió i l'anunci d'un concurs internacional per cercar un nou director. Concurs internacional: ho entenc, però somric. Ho entenc perquè el concurs és una bona praxi, i més després d'una crisi com aquesta; i somric perquè a veure quin candidat internacional de prestigi s'hi presenta, amb el pressupost que li tocarà manegar. Perquè a l'Estat espanyol només hi ha lloc per a un gran centre d'art contemporani de nivell mundial, i aquest lloc es diu Madrid i més concretament es diu Centro Nacional de Arte Reina Sofía. L'Estat ho va decidir políticament fa molts anys i va prendre les decisions econòmiques pertinents, i fins ara.

Aquest any, l'aportació de l'Estat al Reina Sofía és de 35,7 milions d'euros i l'aportació al Macba és d'1 milió (en 10 anys això és un diferencial de 340 milions d'euros: no plori, estimat lector, i valori l'heroïcitat diària dels gestors i treballadors del nostre museu). La resta fins al total del pressupost anual del Macba la posen l'Ajuntament i la intervinguda i ofegada Generalitat de Catalunya. Al Reina Sofía, la diferència el cobreix, amb els seus patrocinis, les empreses de l'Ibex 35, perfectament alineades amb la política d'estat.

Ai, que lluny que queda l'època d'olímpica eufòria maragalliana, quan molts es creien que a Espanya hi havia lloc per a dues capitals, i que amb una mica de comprensió política i un molt d'esforç privat Barcelona podia convertir-se en cocapital de facto. D'aquella eufòria, el Macba n'és fill: "No pot ser que Barcelona no tingui un gran centre d'art contemporani capaç de competir amb els millors del món"... Ha! Sí que pot ser, home, i tant que pot ser: 340 quilos de diferència en 10 anys i problema arreglat. *Spending power*.

Són aquelles coses que no s'entenen dels federalistes nostrats. Aquí em tenen a mi, independentista conspicu, denunciant una situació que els hauria de preocupar sobretot a ells. O no són aquests greuges indecents els que han anat debilitant progressivament la idea d'Espanya a Catalunya? Per què no s'indignen, per què no protesten, com és possible que no organitzin un sidral permanent? On són, defensant la seva idea d'Espanya? On són, defensant la Barcelona cocapital? On sou, federalistes? On us amagueu?

O sigui que sí, que concurs internacional. M'ofereixo a redactar-ne l'anunci: "Es busca director per a petit centre d'art contemporani a Barcelona sense pressupost per adquirir obres ni per atraure grans exposicions internacionals. Situat a menys de tres hores de tren d'un gran museu de la mateixa temàtica al qual li surten els diners per les orelles. Plaça ideal per a exdirectors jubilats que els agradi el sol i la paella o bé per joves curadors que encara no hagin fet res important i vulguin, això sí, viure a una ciutat inspiradora?". Raó: Infojobs.